

Innledning

Vi viser til vårt brev av 19. mars 2021 med vedlagt notat om implementering av tilknytningskodene. I brevet ba vi om innspill til skissert løsning innen 30. april 2021.

Vi har mottatt skriftlige innspill fra Distriktsenergi, Samfunnsbedriftene, Energi Norge, Statnett og Norsk Industri. Disse innspillene er vedlagt, til informasjon.

Innspillene er svært nyttige for RMEs videre arbeid med å utarbeide forslag til implementering. Vi ser imidlertid at det er behov for å samarbeide nærmere med bransjen om et konkret forslag til forskriftsendring, før endelig forslag sendes på formell høring. Vi har avklart med departementet at vi kan gjennomføre en ny innspillsrunde, og fristen for å oversende høringsutkast til departementet er derfor utsatt til over sommeren.

Nedenfor har vi kort oppsummert hovedpunktene i innspillene fra bransjen som vi har mottatt. Videre har vi tatt med en oppsummering av våre vurderinger av innspillene, og hvordan de kan tas hensyn til i utformingen av forskriftsteksten.

Forslaget til forskriftstekst fremkommer nederst i dokumentet. Vi ber om skriftlige innspill på forslaget **innen 23. august 2021**.

Vi stiller gjerne i møte for å diskutere forslaget. Ta i så fall kontakt med Eirik Eggum (eieg@nve.no) eller Lars Varden (lav@nve.no).

Hovedpunktene i innspillene

Distriktsenergi støtter i hovedsak de løsningene som ble skissert i notatet av 19. mars 2021. Samtidig understreker de at det er viktig at ikke virkeområdet for RfG utvides og at en ny versjon av systemansvarsforskriften («fos») må være tilpasset tilknytningskodene og ikke omvendt.

Samfunnsbedriftene støtter generelt opp om RMEs skisserte løsning for implementering av tilknytningskodene (RfG, DCC og HVDC) i norsk rett. Samfunnsbedriftene skriver videre at RMEs holdning med å gjøre minst mulig EØS-tilpasninger i nettkodene og eventuelt gjøre nødvendige tilpasninger i eksisterende nasjonalt regelverk (systemansvarsforskriften § 14) synes riktig utfra en helhetlig betraktning.

Norsk Industri mener at opplegget som RME skisserer i notatet fremstår som hensiktsmessig som et utgangspunkt, og har pr i dag ingen vesentlige innvendinger til opplegget som RME skisserer.

Generelt mener Norsk Industri at eventuell innføring av nye krav må begrunnes godt. For industrien vil krav kunne knytte seg til nye eller endringer i anlegg (når prinsippet om vesentlighet er oppfylt) samt indirekte gjennom økt tariff dersom nye krav påfører andre aktører tiltak som kan innebære at kostnadsgrunnlaget for tariffen øker. Generelt er Norsk Industri opptatt å ha lavest mulig kostnader for å styrke konkurransekraften til norsk industri.

Energi Norge har oppsummert sine egne innspill på følgende måte (tekst forkortet av RME):

- Energi Norge oppfatter at nasjonale tilpasninger av krav i tilknytningskodene i all hovedsak ble gjennomført i egen prosess i 2017 og etablering av NVF, og kan derfor ikke se at etablering av nasjonale og anleggsspesifikke krav er et tema av betydning i forestående nasjonal implementering av tilknytningskodene.
- RfGs virkeområde for eksisterende anlegg kan ikke utvides selv om ordlyden i RfG er vanskelig å fortolke. Energi Norge foreslår at terskelen for vesentlige endringer som eksempel for vannkraftverk bør være endringer som påvirker vannføringen og som dermed er konsesjonspliktige etter vannressursloven. For andre produksjonsteknologier enn vannkraft bør kravet om vesentlige endringer knyttes til vesentlige endringer i anleggskonsesjonen.
- Energi Norge er tilfreds med at RME foreslår å gjennomføre bestemmelsen i RfG om relevant systemoperatør. Våre nettmedlemmer ønsker å ta denne rollen, og dette vil kreve tilpasninger i nasjonalt regelverk samt standardiserte godkjenningprosesser, tilknytningsavtaler og informasjonsutveksling.
- Ny fos §14 må tilpasses RfG og ikke omvendt. Sett i sammenheng med RfG foreslår vi at relevant systemoperatør godkjenner alle endringer i anlegg, også av ikke-vesentlig karakter. Tekniske krav ved ikke-vesentlige endringer bør stå uforandret.
- At Statnett gjør fos §14-vedtak for alle anlegg etter RfG for å sikre at funksjonskravene blir offentligrettslig bindende må ikke undergrave rollen til relevant systemoperatør. Et alternativ som bør vurderes er å innta krav med henvisning til vilkår i anleggskonsesjonen og en bestemmelse som gir RME rett til å føre tilsyn i produksjonsselskapenes anleggskonsesjon.
- Vi anbefaler at revidert fos § 14 gir uttrykk for prosessen som leder frem til Statnetts vedtak, herunder klart uttrykk for rollen og mandatet til den relevante systemoperatøren. Det bør vurderes å dele fos § 14 i to bestemmelser – én som angir prosessen med fastsettelse av krav, og én som gjelder godkjenning av anlegg i henhold til slike krav.

Statnett har inkludert følgende sammendrag og sitt syn på overordnede forhold i innspillet sitt:

- Utstyr som kobles til kraftnettet må fungere som del av en integrert helhet, og det stilles derfor krav til utstyret. Det norske kraftsystemet har visse fysisk/tekniske særtrekk, som gjør at europeiske krav må tilpasses norske forhold. Den eksisterende ordningen der Statnett som systemansvarlig stiller krav med utgangspunkt i fos, og følger opp at disse etterleves, har fungert godt, og bør videreføres. Dette krever visse tilpasninger i fos, for å sikre samsvar med europeisk regelverk og tydeliggjøre de norske tilpasningene. I dette brevet utdypes vårt syn.
- Det er viktig at det EU-vedtatte tilknytningsregelverket, i samspill med andre norske regler, gir en helhetlig og god løsning for å sikre nødvendige funksjonsegenskaper i det norske kraftsystemet. Vi er opptatt av at effektiviteten ivaretas, og at hensynet til transparens og ikke-diskriminering vektlegges, med klar rollefordeling og ansvars plassering mellom aktører og myndigheter uten at prosessene blir for omfattende. Statnett registrerer samtidig at tilknytningskodene ikke på alle punkter er helt forenlige med det norske systemet, og at det fra vår side er ønskelig med en EØS-tilpasning, i tillegg til endringer i eksisterende norsk regelverk (fos).

Videre har Statnett utdypet sitt syn på enkelte konkrete temaer som vi har oppsummert her:

- Behovet for EØS-tilpasninger knytter seg til funksjonskrav for eksisterende anlegg. Tilknytningsforordningene synes å bygge på en avtaleforutsetning som ikke passer inn i vårt eksisterende norske system der avtalebruk er langt mer begrenset, og sjelden eller aldri

omfatter tekniske krav. Etter Statnetts vurdering vil bestemmelsen ikke fungere etter sin hensikt i Norge.

- Fos 14 vedtak bør begrenses til et minimum, slik at ikke krav som allerede står i tilknytningskodene dupliseres.
- Etter Statnetts vurdering bør RME vurdere nærmere om de nasjonale kravene kan gjøres gjeldende direkte overfor anleggseiere gjennom en endring av systemansvarsforskriften.
- Netteier bør ikke pålegges å ta inn funksjonskravene i tilknytningsavtalene. Dette gjelder både krav som fremgår av tilknytningskodene og krav fastsatt i fos 14 vedtak.
- Statnett mener det er viktig at systemansvarlig har en tydelig rolle i oppfølging av funksjonalitet knyttet til funksjonskravene som fastsettes gjennom vedtak iht. fos § 14, både for nye anlegg og ved endringer i eksisterende anlegg.
- Statnett mener det er viktig at unntaksprosessen blir så smidig som mulig, og det bør legges til rette for at unntak fra nasjonale krav og anleggsspesifikke krav kan behandles effektivt og raskt.
- Tilknytningskodene legger opp til lange tidsfrister der enighet legges til grunn for å fastsette krav. Dagens ulike prosesskrav til konsesjonærene er allerede omfattende, og det er viktig å finne løsninger som ikke ytterligere forsinkes eller øker usikkerheten for ønskede utviklingsprosjekter.

RMEs vurdering av innspillene

Vårt hovedintrykk fra innspillene er at nasjonalt regelverk som overlapper med tilknytningskodene bør begrenses så langt som mulig. På denne bakgrunn har vi vurdert om det er mulig å løse svakheter ved tilknytningskodene ved å komplementere dem, i stedet for å løse dette ved fos 14 vedtak, slik som opprinnelig foreslått. Forslaget er derfor forenklet sammenlignet med den skisserte løsningen i notat av 19. mars 2021.

Delegering av ansvar til systemansvarlig synes å være uproblematisk, spesielt med bakgrunn i den prosessen som fant sted i 2017. Dette er derfor tatt inn i forslaget uten nærmere forklaring.

EØS-tilpasning

Både Statnett og Energi Norge har kommentert muligheten for å ha en EØS-tilpasning for bestemmelsen knyttet til eksisterende anlegg. Vi ser at det er klare fordeler ved en slik løsning. Ulempen er at en anmodning om EØS-tilpasning vil forsinke prosessen vesentlig, og ikke nødvendigvis føre frem. Vi har imidlertid i dette notatet foreslått en løsning som ligger nærmere kodene, og ønsker innspill på dette – før vi eventuelt konkluderer med at det er behov for tilpasninger.

Energi Norge har nevnt at det kan være behov for tilpasning knyttet til skjæringstidspunktet for eksisterende og nye anlegg i artikkel 4 i hver av forordningene. Skjæringstidspunktet er i forordningene knyttet til «*denne forordnings ikrafttredelsesdato*» og «*innen to år etter at denne forordning er trådt i kraft*». For Norges del vil ikrafttredelsesdatoen for forordningene ikke være den samme som i EU. Sannsynligvis vil ikrafttredelsesdato være dato da EØS-vedtaket trer i kraft, men dette kan vi komme tilbake til.

Behovet for å videreføre fos 14 vedtak

I vårt notat av 30. mars 2021 foreslo vi at systemansvarlig fatter fos 14 vedtak for nye anlegg og at både faste krav, nasjonale krav og systemkrav fremgår av vedtakene.

Vi er enige i at *de faste kravene* ikke trenger å dupliseres i fos 14 vedtak. Disse er uttømmende regulert i tilknytningskodene som blir implementert gjennom forskrift. Hensikten var opprinnelig at det ville være mer oversiktlig om alle kravene fremgikk av fos 14 vedtak, men vi er enige i at dette hensynet ikke er spesielt tungtveiende, og det opprinnelige forslaget vil også kunne virke mot sin hensikt.

Når det gjelder *nasjonale krav*, fremhever Energi Norge at dette er en liten kategori sammenlignet med de faste kravene. Videre har bransjen sammen med Statnett i prosessen fra 2017 i det alt vesentlige blitt enige om hvilke parametere som skal gjelde for de nasjonale kravene. Statnett på sin side ber RME å vurdere om disse kravene kan gjøres bindende uten at det fremgår av individuelle fos 14 vedtak. Fra RMEs side var det hovedsakelig behovet for at kravene skulle være offentligrettslig bindende som var bakgrunnen for forslaget om inkludere disse kravene i fos 14 vedtak. Et alternativ som vil være mindre inngripende, kunne være å inkludere en tekst i fos § 14 som sammen med tilknytningskodene gjør disse kravene bindende. Se forslaget til ny § 14 tredje ledd. Et hovedspørsmål her er om hjemmelskravet er tilstrekkelig klart slik at dette kan anses som en offentligrettslig forpliktelse. Vi mener kravet er oppfylt, men det vil like fullt være nyttig å høre bransjens syn på dette.

For *systemkrav* antar vi at det fremdeles er behov for et enkeltvedtak i hver sak for at kravene skal være offentligrettslig bindende. Opprinnelig skisserte vi en løsning der prosedyrene i kodene følges fullt ut, og at systemansvarlig deretter fatter et vedtak i tråd med resultatet etter prosessene som fremgår av kodene. Ulempen ved en slik løsning er at det materielle innholdet avklares først, og det påfølgende enkeltvedtaket vil ha som eneste formål å gjøre kravene offentligrettslig bindende. En alternativ løsning er at fos § 14 komplementerer tilknytningskodene. Det vil si at systemansvarlig får hjemmel til å utøve sin myndighet etter tilknytningskodene ved enkeltvedtak. For de tilfellene hvor det er krav om enighet, og slik enighet ikke oppnås, vil reguleringsmyndigheten fatte vedtak.

Lokale krav kan fastsettes av netteier og inkluderes i tilknytningsavtalen, slik som skissert tidligere. Slike krav må oppfylle vilkårene i *regelverksaspekter*,¹ herunder at kravene må være proporsjonale og ikke-diskriminerende.

Forslaget kan oppsummeres slik:

Krav til generell anvendelse	Faste krav	Uttømmende regulert i forskrift
	Nasjonale krav	Rammene fastsatt i forskrift, konkrete funksjonskrav etter en nærmere prosess hvor TSO foreslår og RME godkjenner.
Anleggsspesifikke krav	Systemkrav	Rammene fastsatt i forskrift, konkrete funksjonskrav fastsettes ved enkeltvedtak
	Lokale krav	Rammene fastsatt i forskrift, konkrete funksjonskrav tas inn i tilknytningsavtalen

Eksisterende anlegg

Innfasing av nye krav for eksisterende anlegg er kanskje det vanskeligste temaet i forbindelse med implementering av kodene i norsk rett.

Som nevnt foreslår vi en løsning der kodene følges så langt det er mulig, men at fos § 14 komplementerer kodene på det svake punktet, altså vurderingskriteriet for hvilke tilfeller en endring

¹ Art. 7, 6 og 5 i henholdsvis RfG, DCC og HVDC.

av et anlegg skal medføre nye krav. Dette innebærer at RME involveres i hver enkelt sak, i motsetning til den skisserte løsningen i vårt notat av 19. mars 2021.

Det har vært pekt på at kriteriet som skissert i notat av 19. mars 2021 medførte en utvidelse av adgangen til å stille krav til eksisterende anlegg. Vårt forslag var imidlertid ment å ivareta formålet med forordningene, men vi ser at dette kan presiseres ytterligere. Vi har derfor foreslått å ta inn en tekst som presiserer adgangen til å stille krav til eksisterende anlegg.

Vi har foreslått at funksjonskrav kan stilles dersom kravene har en naturlig sammenheng med den aktuelle komponenten som skiftes ut eller oppgraderes. I tillegg har vi foreslått å presisere at kravene som stilles skal være nødvendige og ikke uforholdsmessig tyngende.

Et av hensynet som ligger bak formuleringene er at man ikke skal kunne bytte ut hele anlegget bit for bit, uten at det gis anledning til å stille nye krav. Et krav til at endringen skal være vesentlig kunne ha åpnet for en slik omgåelse.

Krav til forholdsmessighet ligger allerede inne i forordningene, i bestemmelsen om regelverksaspekter nr. 3 bokstav a). Det kan derfor være at kravet bør fjernes, for å unngå dobbeltregulering. Det kan likevel være nyttig å presisere dette i første omgang, slik at det fremgår tydelig at det er begrensninger i adgangen til å stille funksjonskrav. Det betyr at krav til funksjonalitet som blir uforholdsmessig kostbare sammenholdt med nytten, ikke kan stilles. Tilsvarende gjelder ved krav som ikke er nødvendige, selv om kostnaden er lav.

I tillegg er det viktig å understreke at ved en endring som gir anledning til å stille krav til eksisterende anlegg, skal ikke alle nye krav gjelde automatisk. Det skal gjøres en vurdering av hvilke krav som skal stilles. Se eksempelvis RfG art. 4 nr. 1 bokstav a) (iii): «*the relevant regulatory authority [...] shall decide if [...] and which requirements of this Regulation shall apply*»

Energi Norge mener at kriteriet bør være at man bare kan stille nye krav ved endring av anlegg dersom anleggskonsesjonen må endres. Etter vår vurdering er det ikke holdepunkter for å tolke tilknytningskodene så strengt. Et slikt kriterie vil også gi uheldige insentiver til å ikke utvide anlegget.

For øvrig er vi enige med Energi Norge i at RfG bare åpner for å stille krav ved endringer av produksjonsanlegg klasse C og D. Som nevnt i notatet av 19. mars 2021 har vi forstått det slik at det i Norge er mange anlegg av klasse B som har viktige funksjoner for regionalnettet, og at det derfor er behov for å stille krav ved endringer av disse.

En slik utvidelse av RfG vil kreve en god begrunnelse. Det vil derfor kunne være hensiktsmessig at Statnett gir en nærmere beskrivelse av behovet, og at dette eventuelt kan gi grunnlag for en god diskusjon med bransjen.

Samsvar

Kodene har detaljerte regler om hvilke plikter nettselskap og anleggseier har når det gjelder å teste og verifisere at de tilknyttede anleggene har de påkrevde funksjonalitetene. I henhold til RfG art. 3 nr. 1 andre avsnitt skal nettselskapet nekte å tilknytte en aktør som ikke tilfredsstiller kravene til funksjonalitet som fremgår av tilknytningskoden. Videre er det i RfG Del IV detaljerte regler om samsvar, og tilsvarende i de andre tilknytningskodene.

Systemansvarlig har behov for å få informasjon om resultatet av disse prosessene, slik at de kan være sikre på at anleggene faktisk har den funksjonaliteten som er påkrevd. Dette gjelder spesielt

funksjonalitet som er nødvendig for å ivareta systemansvaret. En plikt til å gjøre informasjonen tilgjengelig for systemansvarlig er tatt inn i forslaget.

Vi har imidlertid ikke tenkt at systemansvarlig skal ha ansvar for å sikre at anleggene tilfredsstillere kravene til funksjonalitet. Pliktene som i tilknytningskodene hviler på relevant netteier skal altså ikke dupliseres ved at også systemansvarlig får en formell rolle. Dette utelukker ikke at systemansvarlig kontakter RME dersom enten anleggseier eller nettselskap svikter i gjennomføringen av sine plikter.

Skal tilknytningsavtalene inneholde krav til funksjonalitet?

Hvorvidt krav til funksjonalitet skal fremgå av tilknytningsavtalene er uklart. Det synes å være en forutsetning i tilknytningskodene om at kravene fremgår av tilknytningsavtalene. Spesielt kommer dette til uttrykk i art. 4 ved endring av eksisterende anlegg.

Hver av kodene har en bestemmelse i avslutningskapittelet om dette. I RfG artikkel 71 fremgår det at tilknytningsavtalene skal være i samsvar med kodene. Det innebærer at det ikke skal være motstrid mellom tilknytningsavtalene og kodene. Om det i tillegg innebærer at selve kravene til funksjonalitet, eller en henvisning til disse, skal inntas i avtalene, er imidlertid uklart.

For *lokale krav* vil det ikke være noen andre alternativ enn å ta kravene, eller en henvisning til kravene, inn som en del av avtalen.

Vi er enige med Statnett i at det ikke vil være hensiktsmessig å pålegge aktørene å ta alle kravene til funksjonalitet inn i tilknytningsavtalene. Vi må imidlertid ta forbehold om at tilknytningskodene kan forstås slik at kravene skal fremgå av avtalene, eventuelt at man tar med en referanse til kravene i avtalene.

Kan man stille ytterligere krav enn det som fremgår av tilknytningskodene?

Når tilknytningskodene er gjennomført i norsk rett, vil disse i det alt vesentlige være bestemmende for hvilke funksjonskrav som skal stilles til anlegg.

Rettslig sett er det mulig å ha nasjonalt regelverk som kommer i tillegg til tilknytningskodene, jf. grensehandelsforordningen art. 8 nr. 7.²

For konkrete funksjonskrav som er regulert i tilknytningskodene, bør det som hovedregel ikke være anledning til å stille strengere krav. Dersom tilknytningskodene stiller krav om at visse parametere skal ha en bestemt verdi på en skala, skal det altså ikke være anledning til å stille krav nasjonalt om at parametere skal stilles strengere enn dette.

Nasjonale krav kan være tillatt for områder som ikke er regulert gjennom tilknytningskodene. Slike nasjonale krav forutsetter en god begrunnelse. Nasjonale tilleggskrav bør også begrenses til det som er nødvendig og ikke uforholdsmessig tyngende.

Så langt har vi registrert at det kan være behov for nasjonale regler for følgende tilfeller:

- Som nevnt ovenfor under *Eksisterende anlegg* har Statnett gitt uttrykk for at det er behov for å kunne stille krav ved oppgradering av type B produksjonsanlegg, noe RfG ikke åpner for.
- I tillegg har Statnett uttrykt behov for å kunne stille krav til enkelte nettanlegg inne i et nettområde, og ikke bare i tilknytningspunktet til transmisjonsnett. En slik mulighet har systemansvarlig etter dagens fos § 14, men ikke etter tilknytningskodene.
- Informasjon om nedleggelse av anlegg, spesielt produksjonsanlegg type D.

---

² Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 714/2009 om grensekryssende krafthandel

For disse tre punktene trenger vi mer utfyllende informasjon om behovet for nasjonale regler, før vi foreslår en konkret forskriftstekst.

Forskriftstekniske spørsmål

Det er ikke avklart med departementet hvilken forskrift som skal benyttes for gjennomføring av tilknytningskodene.

Det foreslås her at tilknytningskodene gjennomføres i systemansvarsforskriften. Det kan være en fordel at tilknytningskodene gjennomføres i systemansvarsforskriften, slik at sammenhengen med øvrige bestemmelser i fos kommer bedre frem.

I tillegg vil retningslinjene for fos § 14, som i dag omtales som Nasjonal Veileder for Funksjonskrav, kunne gi et helhetlig bilde av kravene til funksjonalitet.

Alternativet er at kodene gjennomføres ved en bestemmelse i [forskrift om vilkår for tilgang til nett for utveksling av elektrisk kraft over landegrensene av 20. desember 2006 nr. 1563](#).

Energi Norge foreslår å ha to bestemmelser, en som regulerer funksjonskrav og en som regulerer samsvar. Nettselskapenes rolle i forbindelse med samsvarsvurderingen er regulert i tilknytningskodene. Foreløpig kan vi ikke se hva en egen bestemmelse om samsvar skulle regulere, utover det som allerede står i kodene. Dette kan vi komme tilbake til.

Vi har foreslått at de tre tilknytningskodene gjennomføres ved én bestemmelse. Dersom det viser seg at det er behov for konkrete henvisninger til artikler i kodene, vil det trolig være mer ryddig å ha tre nye bestemmelser, det vil si én bestemmelse for hver tilknytningskode.

Energi Norge har kommet med innspill til begrepsbruken. Det vil være behov for en ny gjennomgang av begrepsbruken når vi har en tilnærmet offisiell oversettelse av tilknytningskodene til norsk.³

Forslag til ny fos § 14

Foreløpig forslag til ny fos § 14 – til diskusjon

§ 14. Fastsettelse og oppfølging av funksjonalitet i anlegg i kraftsystemet

EØS-avtalen vedlegg IV nr. [...] (forordning (EU) 2016/631 av 14. april 2016 om fastsettelse av nettreger for krav til nettilkopling for generatorer), vedlegg IV nr. [...] (forordning (EU) 2016/1388 av 17. august 2016 om fastsettelse av nettreger for tilkopling av distribusjonsnett og forbruksanlegg) og vedlegg IV nr. [...] (forordning (EU) 2016/1447 av 26. august 2016 om fastsettelse av nettreger for krav til nettilkopling av systemer for høyspent likestrøm og kraftparkmoduler koplet til likestrøm), gjelder som forskrift med de endringer og tillegg som følger av vedlegg IV, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

I de tilfellene der kravene i henhold til ovennevnte forordninger skal fastsettes av en relevant nettoperatør som ikke er en TSO, skal systemansvarlig ha ansvar for å fastsette de relevante kravene. Dette gjelder ikke anleggsspesifikke krav som bare har betydning for drift av tilknyttet nettselskap.

---

³ Norske oversettelser av EØS-relevant regelverk publiseres i EØS-tillegget til Official Journal, men dette kan noen ganger trekke ut i tid.

Anleggseierne som nevnt i ovennevnte forordninger plikter å oppfylle krav til generell anvendelse som er foreslått av systemansvarlig og godkjent av reguleringsmyndigheten.

Anleggsspesifikke krav med betydning for utøvelsen av systemansvaret fastsettes av systemansvarlig ved enkeltvedtak. For de tilfellene der forordningene angir en bestemt prosess for å avgjøre hvilke krav som skal gjelde, må vedtaket være i samsvar med resultatet av denne prosessen. For de tilfellene der forordningen krever enighet mellom aktører for hvilke krav som skal gjelde, og slik enighet ikke oppnås, kan reguleringsmyndigheten avgjøre saken ved enkeltvedtak.

Anleggsspesifikke krav som bare har betydning for driften av tilknyttet nett, kan stilles i tilknytningsavtalen.

Vedtak fattet etter systemansvarsforskriften § 14 før [dato for ikrafttredelse] gjelder inntil systemansvarlig bestemmer noe annet. Ved endring av eksisterende anlegg etter artikkel 4 nr. 1 a) i de tre ovennevnte forordningene, kan funksjonskrav etter forordningene stilles dersom kravene har en naturlig sammenheng med den aktuelle komponenten som skiftes ut eller oppgraderes. Kravene som stilles skal være nødvendige og ikke uforholdsmessig tyngende.

Relevant nettoperatør skal sørge for at resultatene fra samsvarsvurderinger etter forordningene som nevnt i første ledd gjøres tilgjengelig for systemansvarlig. Systemansvarlig skal sørge for systemer og rutiner som sikrer en effektiv informasjonsutveksling.

Merknader til bestemmelsen

Første ledd henviser til EØS avtalens vedlegg IV hvor man finner alt EØS-regelverk knyttet til energi.⁴

Andre ledd er en delegering av myndighet til TSO etter henholdsvis RfG art. 7 nr. 9, HVDC art. 6 nr. 9 og DCC art. 5 nr. 9. Dette gjelder både krav til generell anvendelse og anleggsspesifikke krav. Unntaket er anleggsspesifikke krav som bare har betydning for driften av tilknyttet nett, dette er regulert i femte ledd.

Tredje ledd har som formål å gjøre krav til generell anvendelse offentligrettslig bindende for aktørene. De faste kravene er tilstrekkelig spesifisert i forordningene, og er offentligrettslig forpliktende allerede etter første ledd. Kravene som skal fastsettes etter en nasjonal prosess skal foreslås av TSO og godkjennes av reguleringsmyndigheten. Se nærmere om denne prosessen i henholdsvis RfG art. 7 nr. 1 og 6, HVDC art. 6 nr. 1 og 6, og DCC art. 5 nr. 1 og 6. Etter at denne prosessen er gjennomført i tråd med forordningene, vil kravene være offentligrettslig bindende for alle nye anlegg. Relevant nettselskap skal ikke tillate tilknytning av nye anlegg med mindre de relevante kravene er oppfylt, jf. RfG og DCC artikkel 3 nr. 1. første ledd, og HVDC art. 3 nr. 6.

Fjerde ledd har som formål å gjøre anleggsspesifikke krav med betydning for utøvelsen av systemansvaret offentligrettslig bindende. Dette må gjøres ved enkeltvedtak, siden kravene kan variere fra anlegg til anlegg. Prosessene som fremgår av forordningene, med krav om konsultasjon eller enighet, skal være en del av forberedelsen og grunnlaget for enkeltvedtaket. Som det fremgår, skal enkeltvedtakene i noen tilfeller fattes av reguleringsmyndigheten, se henholdsvis RfG art. 7 nr. 5, HVDC art. 6 nr. 5 og DCC art. 5 nr. 5. Da kan resultatet være at noen av kravene for et anlegg fastsettes av TSO, og noen av reguleringsmyndigheten.

---

⁴ Se lenke til EØS avtalens vedlegg IV [her](#).

Femte ledd gjelder anleggsspesifikke krav som bare har betydning for driften av tilknyttet nett. Nettselskap har ikke myndighet til å fatte enkeltvedtak, og må stille slike krav i tilknytningsavtalen.

Sjette ledd første punkt slår fast at vedtak for eksisterende anlegg etter fos 14 fortsetter å gjelde til systemansvarlig bestemmer noe annet.

Andre og tredje punkt gjelder ved endring av eksisterende anlegg. Prosessen i forordningene gjelder, men vurderingskriteriet er at funksjonskrav kan stilles dersom kravene har en naturlig sammenheng med den aktuelle komponenten som skiftes ut eller oppgraderes. Etter vår vurdering er dette kriteriet i tråd med intensjonen i forordningene. Om dette er en presisering eller en utvidelse av forordningene kan være litt uklart. Uavhengig av dette vil forslaget etter vår vurdering ikke være i strid med forordningene.

Syvende ledd forplikter nettselskapene til å dele informasjon om samsvarsvurderinger med systemansvarlig. Systemansvarlig kan benytte fosweb for å tilrettelegge for slik informasjonsutveksling. Bestemmelsen må sees i sammenheng med energilovforskriften § 6-1.